

UJ CIMBORA

KÉPES GYERMEK LAP

Nagy fehér hópelyhek hullnak az éjben
Minden jó gyermek alszik most szépen.
Ragyog az éjszaka, kacag a Hold,
Csillagfényes ott fenn a kék égbolt

S leszáll Mikulás, puttonya teli,
Kitejt cipőkben örömet leli,
Ebbe dió tesz, abba mogyorót,
Drága Mikulás, hozz sok minden jót!

Nagy Kató.

V. ÉVFOLYAM
34. szám.

1937. DECEMBER
1.

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR - SZERKESZTI: FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: CLUJ, STR. BARON L. POP No. 5. - TELEFON: 18-87.

Tea estélyre.

író: **Kirjákné Kovács Emma.**

Isten hozta nének, hácsik!
Szívünk, lelkünk örül.
Mosolygó arc, csillogó szem
Körös körös körül.

Hívó szónokát meghallgatták,
Mindentőjén eljöttek,
Szépszámmal meglátogatták
Tea-estélyüket.

Hogy eljöttek, mindenkinek
Megköszönjük szépen,
Hyeen sok-sok jó emberre
Volt szükségünk éppen.

Tudom, a jó Istenke is
Örül műfelettünk,
Hogy egy boldog óra alatt
Testvérekké lettünk.

Prológ.

(Karácsonya-ünnepélyre).

Jó szülcünk, kedves vendégek!
Amint hirdette az angyali ének:
A kis Jézuska ma megszületett,
Azért ünnepelünk karácsony-ünnepet.
S tanuljuk váltig könyveinkből,
Hogy az Úr Jézus csupa szeretet;
Middn a földre szállt a tikkas végtelenből;
A mi számunkra is született,
A karácsony hát a szeretet ünnepe,
Öröm mindenkinek Krisztus jövetele,
Örülni, szeretni kis szívünk hamar kész,
Bár felfogni gyenge a kicsiny gyermek ész,
De mit a gyermek-ész nem bír megérteni,
Szem, száj, fül segít a szívnek megérezni,
Nem elég, ha a könyv holt betűje mondja,
Szeretetet a szív példából tanulja,
Fényes gyertyácskákkal ékes karácsonyfa,
Egy-két cukor, füge, mézeskalács, dió,
Mít a szeretet ad, jobban megtanítja,
Mint százannyi szép prédikáció,
Másak szeretete így neveli bennünk
A szeretet fáját s nemesíti lelkünk,
Mert higgyék meg, mikor ősz, öregek leszünk,
E szép estére még akkor is emlékszünk,
Köszönjük tehát jó tanító nénünknek,
Hogy örömet szerzett kicsiny seregünknek,
S mindenkinek, ki nekí ebben segített,
Kívánunk boldog, szép karácsony ünnepet.

Mészáros Elek.

Hogy írjuk?

akár szóval egybeírjuk: akárhány, akárlol, akármikor, akármelyik, akárki, akármí.

Toborzó.

Az életrevaló kis cimborák nem pihennek, de mindig tevékenykednek. Lám Szász Kató, Eva, Balázs Iasi Pito Lavit és hugoeskáját Iasi toborozta be az Uj Cimborá olvasótáborába.

A KIADÓHIVATAL POSTÁJA

A legutóbbi befizetéseket alant nyugtázzuk:

Leon Magda Reteag 100, Rudolf Valentin Alba-Iulia 50, Magy. kir. követség Bucuresti 150, Szabo Janos Brasov 150, Arkossi Zoli Turda 100, Székely János Bodoc 100, Mazinger Sándor Brasov 200, Hajdu Pál Sighisoara 150, Princinger Bandi Carei 200, Lempert Magda Merc. Cium 150, Szél Feerencz Bucuresti 100, Jannetas Klára Baia-Mare 200, Gálffy Gábor Sängeorgiu de Padure 100, Mátné Janos Ghilad 100, Domján Éva, Tg. Săenese 100, Horváthné Petyke Erzsébet Amali 42, Sinek Boriska Satalung 100, Róm. kató. el. isk. Igliu 117, Ref. el. iskola Abrud 150, Dr. Lăunezi István Aita-Mare 150, Weit Ferencz Dej 50, Baritz György 50, Bácsy Piroška 50, Szombatfalvi Jolán 100, Săjerits János 100 lej.

Az Uj Cimborá szindarabsorozata.

Az Uj Cimborá őszi szindarabsorozata s a külön füzetként megjelentetett Simon Sándor karácsonyi szindarabja iránt olyan nagy volt az érdeklődés, hogy az Uj Cimborá tervbe vette a 2-ik szindarab füzet kiadását is.

Ennek gazdag tartalma még az első füzetet is felülmúlja. A második füzet is megjelenik december közepéig. Tartalma:

F. László Marcella: Betlehemes játék. (Rövid pár nap alatt is betanulható.)

Balla Ilona: Karácsonyi szindarab.

Horváth S.: Vidám monolog.

Kirjákné Kovács Emma: Szilveszter esti verses szindarab. — Ez utóbbi templomi ünnepélyre is alkalmas.

Megjelent!

Megjelent!

Az Uj Cimborá „Kis Színházának“ első kötete: Simon Sándor: Karácsonyi örömök; Kirjákné Kovács Emma: A jószívű Mikulás. Megrendelhető 20 lejért a Cimborá szerkesztőségénél Cluj, Str. Baron L. Pop 5.

Mikulás estélyére.

Prolog.

Jó Mikulás Bácsi, én a kicsi gyerek,
Jövök mostan eléd s téged köszöntelek.
Ha a zord december ránk fujja a telet,
Te mosolyogsz reánk langyfuvalmu szelet.
Fényes szakáll vagy te a zuzmarás fákon,
Zengő duruzsolás az öreg kályhánkon.
Édes almálat, csörgő dióze.
Gyermekálmok mesék éltét adó vize.
Csilingelő szánkók édes muzsikája,
Millió gyermekszív decemberi álma,
Mesebölcső vagy te, álomba ringató,
Jó Mikulás bácsi, sok-sok szépet adó.

Kedves jó Mikulás, mos eljöttél újra,
Mosolyt deríteni bánatra és búra.
Csak üres ne lenne öreg hátizsakod,
Mert nagy szükség van rá, nézz csak szét, meglátod.
Ha száz kezéd lenne, ezer szived volna,
Tán akkor sem jutna minden nyomorgóra.
Ize sincs a jónak, nem édes az édes,
Ne hozz nekünk semmit, míg sok szegény éhes.
Vigyél most azoknak örömet, kenyeret,
Aki nehéz szívvel viselik a telet.
Minden ajándéknál kedvesebb lesz nekünk,

Ha lemondásunkkal könnyet törölhetünk.
Ki szegényen segít, szive lesz gazdagabb,
Amit másnak adunk, örök kincsünk marad.

Az édesanyákhoz!

Szomorúan figyelem ezt az állig felfegyverkezett világot, fáj arra gondolnom, hogy a kékszemű Pistikék és a feketehajú Jánoskák, akik ma még gömbölyű karjukkal átölelik egymást és ártatlan gyermekcacagásuk egyformán kedves előttünk, a jövőben ádáz gyűlölettel fogják egymást halomra öbni. Miért kell ennek bekövetkeznie?!

Közel kétezer éve, hogy a Szeretet eljött az emberek közé. Közel kétezer éve, hogy minden évben áhitatos lélekkel ünneplik meg a legszentebb gyermek születését. Felnőtték, gyermekek állják körül az emlékeztére felállított illatos fenyőfákat és szent énekekkel köszöntik. Ezen az estén mindenki igyekszik örömet szerezni hozzátartozóinak és ki-ki a maga módján ajándékozza meg szeretteit. Ilyenkor történik meg az az ellentétes és egyben végtelenül szomorú dolog, hogy a szülők a Jézuska nevében szétosztott ajándékok között: játék tankot, kicsi ágyut, bombavető repülőgépet adnak a boldogan várakozó Pistikéknek, Jánoskákknak a kezébe, amiket ők kipirult arccal, örömmel szorítanak magukhoz. Az anyák átölelik gyermekeiket és meleg szeretettel magyaráz-

zák kicsinyeiknek: „Látod, Pistikém, látod, Jánoskám, mert jó voltál, engedelmes és szófogadó voltál, Jézuska meghallgatta a kérésedet, mert Ő csak a jó gyermekeket szereti. Ő a Szeretet, a Béke és azért elhozta neked, Pistike, Jánoska, a tankocska, a bombavető repülőgépcskét.“ Ugye, milyen nevetségesen és mégis — milyen szomorúan hangzik? Ha csak egy kicsit is gondolkozunk, ráeszmélünk arra, hogy mennyire lehetetlen az, hogy karácsonykor a Jézuska nevében ágyuval és puskával ajándékozzuk meg a gyermekeket.

De ennél még sokkal szomorúbb az, hogy ezeket a szörnyüéseket a gyermekek kérik és egész lelkükkel örvendeznek is nekik. Csak azzal, hogy nem veszünk többé a fent említett játékokból, nem sok eredményt érünk el, azzal sem, hogy eltiltjuk őket ezektől. Hiszen minden tiltott dolog kedvesebb és jobban felesigázza az érdeklődést. Ha vezetni akarjuk kicsinyeinket, legyünk közöttük magunk is gyermekek. Vegyünk részt játékaikban, próbáljuk beleélni magunkat az ő lelki világukba. Ne tartsunk a gyermekeinknek nagyképű előadásokat, azzal

csak untatjuk őket, hanem pótoljuk kedvesebb és értékesebb játékörölkkel a katonásdit. Az élénken működő fantáziájukat vezessük a helyes útra és próbáljuk a gyermekeket rávezetni arra, hogy mennyivel bátrabb, hősiesebb cselekedet életveszélybe került embertársainkat meg- és kimenteni még akkor is, ha az más nemzetiségű, vagy vallású, mint megölni, vagy nyomorékká tenni. Mennyivel helyesebb játék a tanknál egy játék mikroszkóp, ami csak 40–50 lejbe kerül. A kis mikroszkópnak glicerinolajból van a lencséje és 150-szeresen nagyít. Milyen kedves meglepetés számtalan parányi dolgot fejnagyítva látni. Lepke himporát, vagy más szabadszettel alig látható apróságokat két üveglemez közé kell tenni, az üveglemezek szélét pedig szindetikummal lehet összeragasztani. Embert ölk katonák helyett a gyermekek miatt nem lehetnek elképzelésükben

inkább kis tudósok, akik puskák helyett lombikokat és egyéb felszereléseket kérnek a képzeletbeli laboratóriumuk részére. Katonák helyett legyenek kicsi vegyészek, orvosok, építészek, gépészek, kertészek, asztalosok. Segítsünk Jan Wolski-nek, aki megírta a „Méséből valóság“ című értékes gyermekregényt és Kormos Jenőnek, aki felismerte ennek a műnek a komoly értékét és lefordította kis cimboráink részére, hogy tanítsuk meg arra a gyermekeinket, hogy a rombolás helyett az alkotás öröme lelkesítse őket.

Fogjunk össze, hogy minél hamarább eljöhessen a legszentebb Gyermekek országa és legyen végre Béke.

Rozsos Etel.

Szerkesztőség megjegyzése: Munkatársunk nagyon helyesen fogta meg ezt a kérdést, kérjük, szóljanak hozzá az édesanyák. A beérkező hozzászólásokból a jobbakat közöljük.

Mikulási meglepetés.

Miklós-napi előestén
Akos az ablakba
A szép füzös börcipőjét
Gondosan kirakta.

Éjfél felé az ágyából
Az ablakhoz lépdelt,
S lélegzetét visszafojtva
A cipőkre kémlt.

Telistele mindakettő
Örvendezve látta.
Hirtelen egy jó gondolat
Az eszét megjárta.

Hát ha apja csizmáját is
Ügyesen kitenné,
Sőt a mama új papucsá
Szintén elfér mellé.

Miklós püspök reggelig még
Százszor járhat erre,
S megtöltheti a papucsot,
A csizmát is persze.

És az a fő, hogy az mind, mind
Csak az övé volna.
Egy hónapig nyalánkságra
Nem is lenne gondja.

Édesapja úgy horkolt, hogy
Fújta el a helyet.
Édesanyja szintén aludt...
Akosnak ez kellett.

Könnyen jutott csizma, papucs — Hadd el fiam! — csitítgatja
A rácsos ablakba...
Nem ébredt fel a zörgésre
Sem anyja, sem apja.

E nagy munka után Akost
Elnyomta az álmom...
Reggel felé mint a bunda,
Úgy feküdt az ágyon...

De egyszer csak felretten, mert
A szobában lárma:
— Vajjon kinek fáj a foga
Az én jó csizmámra? —

— Este itt volt. Tisztán tudom!
Ágyam mellé tettem!...
Ki járhatott itt az éjjel?
Tán a gonosz szellem? —

Jesszus! Jesszus! Hát a papucs!
Szólt most Zsuzska asszony.
„Rablók jártak itt a házban!“
Jajgat síró hangon...

Akos erre mosolyogva
Kiugrott az ágyból.
„Nem kell mindjárt megijedni
Egy kis furcsaságtól!“

„Én tettem ki az ablakba,
Hát hogyha Szent Miklós
Meggondolja és számomra
Még azokba is hoz.“

„Oh, te telhetetlen Akos!“
Feddi meg az anyja...
„Hát nem elég két cipőnek
Bőséges tartalma?“

Cirjék uram Zsuzskát. —
— Örülj most, hogy nem lopták el
A te szép papucskád. —

De, amint most átvonultak
A másik szobába...
Rémülettől mindhármuknak
Majd lehullt az álla.

Az ablakköz üres... Nincs ott
Papucs, cipő, csizma...
S a kivágott ablaküveg
Szárnya tárva, nyitva...

Jaj, betörték!... zokog mama
Fájdalmatos arccal...
És e kínos jelenetben
Nincs, ami vigasztal.

Akos úrfi szeretne most
Kámforcseppé válni,
Vagy a varjú-madarakkal
Más vidékre szállni.

Cerjék uram zordúl néz rá...
(Hej, vészes a reggel!)
— Hol a csizmám? kérdi Akost
Elfojtott méreggel...

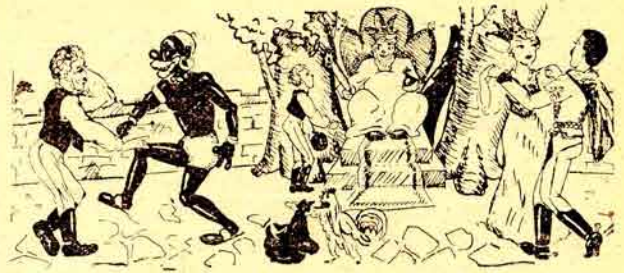
S előkerült a nadrágszíj
Bús hivatás végett...
Mert mindenkit ma vagy később
Utólér a végzet.

Írta: **Dezső bácsi.**

Péterke csodatyúkjá.

19. Írta és rajzolta: Nagy Kató.

A nagy esemény, vagyis a varázsló halálának híre csakhamar eljutott Meseország legelterjedtebb zugába is. Nemsokára megérkezett az öreg király, aki boldogan ölelte magához a csinos vitézt és legkedvesebb leányának jövődő urát s az ország királyát. Most már csak arra vártak, hogy Péterke érkezzen meg édesapjával a várba, — ami természetesen a Péterkéé lett. — Itt nagy dínom-dánomot csaptak, az öreg király lemondott királyságáról, megáldotta a fiatal párt, akik mit sem tudtak szólni boldogságukban. Az öreg király Péterkét grófi rangra emelte határtalan örömben, Bambula pedig a főpohárnoki címet kapta, mivel igen-igen jól kezelte a boros üvegeket. Efeletti öröme-

ben olyan csárdást táncolt Péterkének az apjával, hogy a hatalmas palota falai is megremegtek.

Péterkének nemes bátorságáról és önzetlenségéről még Meseországban is évszázadokon keresztül szólt a regé.

Róka koma betegsége.

— Jaj, jaj, de beteg vagyok, kedves feleségem, — óbégatott Róka koma, — meglásd, hogy még a holnapot sem érem meg.

— Ne ijesztgess, édes férjem, mit tudnék én csinálni, ha te meghalnál, hogy nevelném fel ezt a két szép fiunkat?

— Férjhez mennél, — vágta ki róka koma rosszkedviően a választ.

— Ugyan ne bolondozz, a csömörtől nem halt még meg senki!

— Persze, te azt hiszed, teszem magam, — zsémbelt a koma. Jobban tennéd, ha kenő asszonyt, vagy doktort hívnál.

— Ha csömör, akkor kenő asszonyt hívok, — szólta Rókáné, nyakába kerítve a nagykendőjét. — De hátha spanyol betegség, akkor mégis csak jobb volna a doktor.

— Spanyol betegség? Hát ezt ugyan honnan szedte? Soha hírét sem hallottam.

— Tudod, az az asszony, akit megijesztettünk az erdőszélen és elszalasztotta a hóna alól azt a libát, az sirkozott, hogy miből tud most az urának orvost és patikát fizetni, mert az ura spanyol betegségben fekszik.

— Nő hallod, de jól a begyedben tartottad! Most még azt hiszed magadról, hogy a liba miatt kaptam meg ezt a furesa betegséget.

— Gondoltam valami effélét, — vallotta be Rókáné lehajtott fejjeel. Sokszor eszembe jutott az a szegény asszony és mondhatom, majdnem torkomon akadt a libapecsénye.

— Ne sértgess, asszony!

Most már Rókáné sem mondatta két-

szer, úgy eliramodott, mintha nyulat kergetne, s egy-kettőre vissza is jött a szomszéd asszonnyal, ki híres volt a kenési tudományáról. Neki is esett hamarosan a koma hátának és elkezdte dögönyözni, úgy, hogy szegény Róka koma kéket, zöldet látott kinyájában, de szégyellte, hogy jajgasson!

Közben beszélt a szomszéd asszony, hogy ezt így kente, azt úgy kente, ettől a sok tréccseléstől már úgy zúgott a koma feje, mint egy katlan.

Egyszer aztán, mikor a kenő asszony újra facsart egyet a nyakán, mondván, hogy ez neki egy igen különös módszere, a koma sem volt rest, egy jó pofont mért le a füle mellé, mondván, hogy ez meg őneki egy különös módszere.

Lett aztán erre nagy sivalkodás! Koma is visszakapta a pofont, s még hozzá meg is fenyegette a szomszédné, hogy be fogja perelni.

Azzal elszaladt.

Róka koma is felugrott a fekhelyéről és elkezdett kiabálni:

— Legyen beteg többet az ördög, én bizony nem! Ha meg akarok halni, meghalok én betegség nélkül is, de orvost, meg kenő asszonyt ne lássak ebben az életben. Megértetted?

Megértette, hogyne értette volna meg szegény Rókáné, hiszen úgy toporzékolt hozzá a koma, hogy még most is reszket tőle s talán reszketni is fog, míg meg nem hal.

Gál Lajosné.

Mikulás.

Irtá: **dr. Atzél Elemérné.**

*Im eljött a Mikulás oly régen várt napja,
Örül is a gyermekhad, apraja és nagyja.
Erzsike és Pannika, Pista meg a Jóska
Kítették cipőjüket az ablakba sorba.*

*Nagyon várják ök mindig reggel pikadását,
Hogy megnézzék mit hozott, — egymás Mikulását.
Egyik kapott narancsot, datolyát meg fügét,
Örömmel nézegeti másik mesekönyvét.*

*Arra egy sem gondol ám, öröm közepette,
A szép ajándékot tán meg sem érdemelte.
De ám Mikulás apó mindig figyel s látja,
Hogy ki az, ki érdemes szép ajándékára.*

*Mert úgyis megesett az nem egyszer, de sokszor,
Hoppon maradt, hoppon biz, nem is egy impostor.
Ismerek sok rossz fiút, mit gondoltok már most?
Sok cukor, játék helyett, kaptak csak virgácsot!*

Husvétli nagy rajzkiállítások Nagyváradon és Szatmáron

Egy nagy örömhírt közlünk veletek rajzorgató kis cimborák. A nagyváradai Református Egyházkerület meghívta az Uj Cimborát, hogy rendezzen országos rajzkiállítást a Királybágyó melléki gyermekek bevonásával s mutassa be az erdélyi gyermekek rajzait.

Nagy-nagy megbecsülése ez az Uj Cimborának. Gondoljátok csak el gyermekek, mit jelent ez a meghívás. Azt, hogy azok a komoly bácsik, akik iskolák, templomok egyházak s nép sorsát intézik, nagy fontosságot tulajdonítanak a rajznak. Tudják, hogy az ország boldogulásához tanult, képzett emberek kellenek. már pedig a rajzra úgyszólván minden foglalkozási ágban szükség van. De, aki gyermekkorában nem tanul meg rajzolni, biz az nagykorában sem fog tudni rajzolni.

Ezért biztatja az Uj Cimborá kis olvasóit a rajzorgatásra, mert tudja, hogy ez hasznos és életbevágó dolog.

A nagyváradai és szatmári nagy rajzkiállítások április hónapban lesznek megtartva — ezt megelőzőleg azonban Kolozsváron rendezük meg a II-ik országos rajzkiállítást, itt fogjuk előzetesen februárban bemutatni azokat a rajzokat, amelyeket a nagyváradai s szatmári rajzkiállításokra viszünk.

A rajzkiállítások ismertetésére még vissza térünk.

Akit Zizi névre kereszteltek.

A Zizi előadása csodálatos mélyen vésődött be a gyermekek lelkébe. Nemsokára egy éve lesz a kolozsvári bemutatónak, s még ma is élénken emlékszenek rá a gyermekek.

Kedves esetet hoztak a napokban tudomásunkra a Zizi előadásával kapcsolatban. A három és fél éves kicsi Lőrincz yKatókának uj testvérkét küldött a jó Isten. Amikor legelőször elébe vitték a kis siró rivó babát, a nagyobb testvérke szeretetével és gyöngédségével simogatta meg a babát:

— Zizike! Zizike! Ne sirj Zizike! ...

A szülők meglepetve szemlélték a jelenetet. S bár egész más névre szándékoztak keresztelni a babát, a jelenet úgy meghatotta őket, hogy a babát a kicsi Katóka után Zizinek keresztelték.

Humor.

Tanító: Ki tudná nekem megmondani, gyermekek, hogy miből keletkezik a harmat?

Gyermek: A föld olyan gyorsan forog, hogy megizzad belé és így keletkezik a harmat.

(Nos, ti tudjátok-e kis cimborák, hogy keletkezik a harmat? Ha tudjátok, írjátok meg nekünk.)

Lusta Peti is tud valamit.

(Színelőadásokra alkalmas vidám monolog.) Irta: **Horváth Sarolta.**

(Előszoba egy fiúiskolában. Az egyik oldalon fogas, amelyen kalapok, sapkák, kabátok lógnak. A másik oldalon ajtó, amely a tanterembe vezet. Lassan nyílik a középső ajtó. Peti dugja ki a fejét, majd óvatosan belép, az ajtót halkán becsukja s lábujjhegyen a szín elejére jön.)

PETI (10 éves): Tessék mondani, elkéstem? Megint elkéstem? Pedig ma 10 perccel korábban keltem fel, mint tegnap. — Igazán bent van a tanító úr? (Lábujjhegyen a tanterem ajtajához megy, hallgatózik.) Rémes! Ez így megy majdnem minden nap. A tanító úr már el is nevezett lusta Petinek, pedig Erős Péter az igazi nevem. (Méltatlankodva.) Így elcsúfítani egy szép nevet! (Le és fel sétál, megint hallgatózik.) Jaj, jaj! (Kétségbeesetten.) Hát most már mi lesz? (Síró hangon.) Megint nem fogok tudni ülni három napig, mert tegnap azt ígérte a tanító úr, hogy, ha még egyszer későn jövök, akkor alaposan kiporolja a nadrágomat. Ez még nem is lenne olyan rettenetes. Az a rettenetes, hogy (fájdalmasan) — én is benne leszek a nadrágban. Most már el tetszenek képzelni az én szomorú helyzetemet? — Hiszen alig hevertem ki a multkorit. Akkor is csak egy és fél órát késtem s a tanító úr megint azt hitte, hogy szőnyeget porol. Persze, nem igen kíváncsoztam leülni s mikor apa kérdezte, hogy miért írom állva a leckémet, azt mondtam, hogy a nadrágom vasalását nem akarom összszeggyünni, mert szavalni fogok és csinos akarok lenni. (Megvakarja a fejét.) Mit is tudnék kitalálni? Hm... hm... (Gondolkozva.) Az inasmesét nem hiszi már a tanító úr, azt már kétszer mondtam. Azt sem mondhatom, hogy a pap bácsi rosszul lett az utcán s őt kísértem haza, azért késtem. Akkor is poruljártam, mert éppen a hazugság percében toppant be a pap bácsi s én majd a föld alá süllyedtem szégyenletemben. Persze, a sarokba kerültem, pedig a mellettem ülő Fekete Jankó a bélyeggyűjteményét rendezte s én szerettem volna segíteni neki. (Hirtelen elhallgat, figyel a terem felé.) Pszt! Éppen a Kovács Laci felel. (Undorral.) Utálom a nyavalyást. Mindig tudja a leckéjét és olyan hangosan felel, hogy rossz hallgatni. Én nem szeretek hangosn felelni. Hogy miért? Azért, mert sohasem tudom a leckémet s ha halkán felelek, azt hiszi a tanító úr, hogy tudom, csak szégyenlős vagyok. Mindig biztat, hogy: „Bátrabban, fiam, bátrabban!” (Nevet.) Igaz, a feleletem után mindig azt mondja a tanító úr: „Nem tudsz

semmit, Lusta Peti! (Szomorúan.) És látom a szeméből, hogy ezt komolyan hiszi. Pedig — talán — valamit mégis csak tudok én is. Például, tessenek idehallgatni. A multkor, mikor megint az előszobában vártam meg a csengetést, nagyszerű felfedezést tettem. Azt edeztem fel unalmamban, hogy (a fogas felé megy) minden sapkának és kalapnak más-más szaga van. És arról a szagról ráismerek a kalap gazdájára. (Leveszi a fogasról, nézi a kezében lévő sapkát. Tiszta, sötétkék, ellenzős sapka.) Ez kérem egy úrfié! Csak beleszagolok s már mondom is, hogy ki a gazdája. (Beledugja az orrát, elhúzza a száját.) Süllyedjek el, ha nem a Jenei Balázsé! Az apjának illatszertára van és ott szívja magába a Balázs sapkája a különös illatot. (Miközben a sapkát visszaakasztja.) Ez nem rendes fiú. Sohasem jön verekedni, mert nagyon vigyáz a ruhájára. (Fitymálva.) Ez nekem nem barátom! (Levesz egy zöld vadászkalapot, melynek a teteje be van túrve. Mosolyogva távortartja magától, majd a fejére teszi és pár lépést sétál vele.) Ezt tessenek megnézni! Ez a Cseterki Béláé. Olyan szaga van, mint egy szál füstölt kolbásznak. Ez azért van, mert az apja mészáros és Béla annyi füstölt kolbászt eszik, amennyi beléfér. Mindig a mészárszékekben ül és azért kolbász-szagú a kalapja. (Elgondolkozva.) Én is szeretnék mészáros lenni. Annak jó dolga van. Ha piszkos is a keze, nem látszik. Még igazán meggondolom a dolgot és a vizsga után beállok Béláékhoz inasnak. Pedig a gimnáziumba kellene járni; de nincs semmi kedvem hozzá. Van egy bátyám a Wesselényi-Kollégiumban s az azt mondja, hogy ott kicsúfolják azt, aki piszkos. Már pedig én nem szeretek mosakodni. Azt pedig mégsem szeretem, ha csúfságnak. (Visszaakasztja a sapkát s leveszi a következőt.) Phú, de fokhagymaszagú! Úgylátszik, hogy ennek Csóré Miska a gazdája. Egészen rendes fiú, csak nagyon szereti a fokhagymát. Nem tetszenek hinni? Lehajítom a sapkát; jó? (Meggondolja magát.) Nem, nem! Inkább ide teszem a Jeneié mellé. Hadd vegyüljön a finom illat a fokhagymával. Majd Miska azon fog csodálkozni, hogy mióta van a fokhagymának rózsasillata. (Nézi tovább a sapkát.) Következik egy fekete eselszton-sapka. (Meggfogja a tetejét, forgatja, szagolja.) Ejnye, de tiszta szaga van! Ez csak a Szabó Gézáé lehet! Ó olyan rémesen tiszta. Játék közben félek megfogni a kezét; félek, hogy én is megtisztulok tőle. Pedig én nem szere-

tem a tiszta embereket. Ha majd az én fiam fog iskolába járni, jó dolga lesz. Sohasem kell majd neki mosakodni. Sajnos, az én apám nem ilyen megértő.

(Leakaszt megint egy sapkát.) Tyhű! Milyen zsiros! Szappant lehetne főzni belőle. És a szaga! Csalhatatlan! Valóságos benzin. Ez csak a Schlezinger Bubié lehet. Az soffőr-fióka. Tessék elhinni, már ő is tud autót vezetni. Nem hittem neki, amikor hengegett vele, de aztán láttam, hogy nekivezette az autót egy telefonpóznának. Kapott is az apjától (mutatja) egy olyat, hogy kettőért sem adná oda.

Nó, lássuk tovább. (Leveszi a következő

sapkát, de hirtelen megszólal a csengő. Peti összerезzen, leejti a sapkát.) Jaj! Hová bújjak? Mindjárt kijön a tanító úr s ha itt talál — jobb arról nem is beszélni! (Körülnéz.) Hopp! Itt vannak a kabátok! Ez elég hosszú. Alábújok s ha a tanító úr kimegy az udvarra, bemegyek. Ha szerencsés vagyok, akkor még nem olvastak névsort. (Elbújik a leg-hosszabb kabát alá s a fejét kidugja.) Ha holnap is későn jövök, folytatom az előadást a sapkákról. Ma pedig megszimatolom a tanító úr kalapját. Az biztosan kréta-szagú. Na, kezüket csókolom! Ha tetszenek találkozni a tanító úrral, tessék megmondani neki, hogy Lusta Peti is tud valamit!

Csevegés Tudóka Ferkóval.

II.

— A multkori kirándulásakor azt ígérte tanító bácsi, hogy a legközelebbi alkalommal a csillagok távolságáról és a Tejútban lehelhető naprendszeréről fog magyarázatot tartani.

— Igaz biz'a, Ferkó fiam, nem felejtetem el! Hát most szívesen folytatom.

— Lehetséges a csillagokat megszámlálni?

— Hogyne, fiam! Még szabad szemmel is legalább hatezer csillagot számlálhatunk meg a fénylőbb és közelebb eső csillagokból. De csillagvizsgáló távcsővel már milliókat is. Újabban pedig fényképlemezek alkalmazásával segítenek a csillagszámításon, mert ezeken olyan távoli parányi csillagoknak is nyoma marad, melyeket a legerősebb távcsővel sem láthatnánk meg soha.

— Hogy állanak olyan szépen az égen a csillagok, mint valami lámpionok, felagatva?

— A régiek azt hitték, hogy a Föld szilárdan helyt áll, a Nap és a Hold pedig arra való, hogy a földet megvilágítsák és a kék égen levő csillagok egyforma távolságra vannak a Földtől, csak a nagyságuk különböző és minden embernek megvan a maga csillaga, mely élete sorsát irányítja. Ehhez is különféle mondákat fűztek. Ha egy meteor végigszaladt a világűrben, illetve az „égen“ és aztán eltűnt, azt mondták, hogy egy nagy ember halt meg akkor.

— De ma már nem így gondolkozik az emberek nagyrésze, ugye tanító bácsi?

— Nem bizony! Mert az okosabb és figyelmesebb emberek már szabadszemmel is észrevették, hogy a csillagok állása nem mindig egyforma; különösen a nyári és téli évszakok között nagy a különbség, sőt éjfé-

után sem úgy állanak éppen, mint az est beálltakor. De a csillagászati műszerek mérésével nemcsak azt állapították meg, hogy a Föld nem áll, hanem azt is, hogy óránként 106 ezer kilométernyi utat fut be rendes pályáján. Így a többi csillagok is, habár állóknak látszanak, szédítő gyorsasággal keringenek pályájukon. Még a nap sem áll helyt. Csakhogy oly végtelen messze tőlünk és elképzelhetetlenül nagy pályán futnak, melyet sokszázezer esztendő alatt tehetnek meg, aminek változását ember nemcsak észre nem veheti, de még elképzelni sem tudja.

— Hogy van a Föld és Nap állása, tanító bácsi kérem?...

— A mi naprendszerünknek központja a Nap, melytől az éltető és érlelő meleget és világozást kapjuk. El körül forog a Föld, az ő Holdjával és a többi naprendszerünkbe eső bolygók, mint a kis Merkuriusz, a szelid Vénusz, a harcias Mársz, továbbá Jupiter, Szaturnusz, Uránusz, Neptunusz, Pluto. Ezeknek a távolsága a Naptól különböző. Földünk 149 millió kilométernyire van a Naptól, a Mársz, ez a földi embert legtöbbit érdeklő bolygó 224 millió, a Jupiter, mely 337 szer nagyobb a Földnél, 768 millió, a Neptunusz meg 4440 millió kilométernyire van. Ebből hozzávetőleg el lehet képzelni, micsoda óriási pályát futnak be ezek a bolygók. Így például a mi földi évünk szerint, mely átlag 365 nappól áll, a Jupiter 11 év és 315 nap alatt, a Neptunusz meg 164 év és 200 nap alatt futja meg pályáját egyszer a Nap körül.

— Hiszen addig nem él egy földi ember se!...

— Nem bizony! Már most, ha a csillagászok szerint a „Tejút“-ban, mely sok millió csillagból áll, több Naprendszer is van, akkor

lehetetlen kilométerekben kiszámítani és ki-mondani azt a rettenetes távolságot, mely — mondjuk — mondjuk — a mi Napunktól egy másik naprendszer világító Nap-jáig van és a többiekig. A legközelebbi „állócsillag“, vagyis egy másik naprendszer Napja, 274 ezerszer olyan távol van tőlünk, mint a Nap.

— Hát akkor hogyan számítják ki a távolságot, tanító bácsi kérem?

— Ugy, hogy óriásival nagyobb egységet vesznek a kilométernél. Nevezetesen: fényéveket.

— Mi lehet az a fényév?

— Azt csak úgy tudnók megmondani, ha kiszámítanók a fény utját egy év alatt. Tehát azt a távolságot nevezzük fényévnek, melyet a fény egy év alatt tesz meg. Azt pedig tudjuk, hogy a fény másodpercenként 300 ezer kilométerny utat tesz meg. Most számítsd ki, hogy hány másodperc lehet egy esztendőben. Olyan számot kapsz, amelyet kiolvasni nem tudnál: a tudósok 10 billiónak mondják.

A hozzánk legközelebb eső álló csillag olyan messze van tőlünk, hogy fénye 4 év alatt jön el hozzánk. Ha tehát a csillag ma megsemmisülne, még 4 évig látnók az égen ragyogni.

— Régen van már élet a mi földünkön, tanító bácsi?

— Azt elhiszem Ferkó fiam, hogy régen. Ámbár a világtörténelmünk nem idősebb tizenhárom-tizenötezer esztendőnél és mennyi mindenféle esemény folyt le e földön, amikről mindről mi sem tudunk. Ebben a véghetetlen távolságban vannak azok a különböző naprendszerek, melyeket nemcsak mi nem látunk, de még a csillagvizsgáló tudósok sem tudják megállapítani a legnagyobb távcső segítségével sem.

— De az emberi akarat folyton előbbre tör és rövid idő, néhány év kérdése, amit ti a legjobb tanulói korban érthettek meg, hogy olyan távcsövet szerkesztenek, amellyel az eddiginél sokszorososan nagyobbítva mutathassák be a világűr és az abban levő csillagokat. Nevezetesen Amerikában most három éve olyan csillagvizsgáló távcső-lencsét öntöttek, amelynek átmérője akkora, mint egy nagy szoba hossza. Sokezer kilogramm súlyu ez a lencse.

Ebből láthatjuk magunkra büszke emberek, mily parányiak vagyunk Földünkkel együtt a végtelen világmindenségben. És mégis sok minden titokzatos dolgot ki tudott fürkészní az emberi ész és akarat. Csak Isten az, akit a bölcs lángesze fel nem ér és ki nem kutathat.

Nagy Mihály.

Eszperantó nyelvtanfolyam

Vezeti: Kormos Jenő.

Egyszerű szavak. — Simplaj vortoj.

Idő. — Tempo.

iam = valamikor, valaha
kiam = mikor, amikor
tiam = akkor
ĉiam = mindenkor, mindig
neniam = soha

Ragokkal.

iama = egykori
kiama = mikori
ĉiama = mindenkori

(felveszik a tárgyeseti és
többesszámúbeli ragokat
iamaj = egykoriak;
ĉiamajn = mindenkoriakat, stb.

Igeragozás. — Konjugacio.

A kötő és pa ancslómód ragja: u.

mi skribu = (én) írok
vi skribu = (te) írsz, (ön) írjon
li, ŝi, ĝi skribu = ő írjon

ni skribu = (mi) írunk
vi skribu = (ti) írjátok, (önök) írjanak
ili skribu = (ők) írjanak.

Jól jegyezzétek meg, cimborák! A parancsoló mód második személyében a személyes névmást elhagyjuk.
Pld.: Iru en la lernejo! = Eredj az iskolába!
Venu en la urbon! = Gyere a városba! — Skribu al mi! = Írjál nekem!

Saját magunk is szerezhettünk magunknak karácsonyi örömet.

Megtörténhet, hogy karácsonytájtiban nagy hófúvások lesznek és valahol elakad a karácsonyi angyal. Nem tudja elhozni az ajándékot. Pedig karácsony délutánján milyen pompásan lehet játszani, újév napján is. Egy kis ügyeskedéssel ti magatok is készíthettek magatoknak játékokat. A fiúk állatkertet. A régi számokban találhattak ilyen állatjáték mintákat. A lányok szabhatnak, varrhatnak a babájuknak, készíthetnek egész lakásberendezést. Én biztosra veszem, hogy nagy örömmel játszanak azokkal a játékokkal, amelyeket ők maguk készítenek és más gyermekeknek is büszkén mutathatják meg, hogy lám, ezeket a játékokat ők készítették az Új Cimborá útmutatása szerint.

Ahogy kis munkatársaink írnak...

Beszámoló.

Szombaton rendesen megjelentem az Uj cimboránál. Mivel elkészítettem az Uj cimborára baba játékot és fölvittem a legnagyobb meglepetés ért mivel Marcella néni el volt utazva és nem tudtam szeméjese átadni. Klein néni össze csomagolva átvette és azt mondta hogy amikor kész lesznek a be számolómal akkor fölmenyek és Marcella néni ide haza lesz és át fogom adni az egészet. Az időt az Uj cimborá kedves pajtásaival eltöltötük csak Marcella néni nagyon hiányzott.

Jelen voltunk: Klein Aranka, Fridmán Éva, Veisz Irén, Rác Magda, Maisner Évi, Arberman Gabi, Engelbrech Márta, Harsa Irma, Sebor Gizi. Irta: Balogh Anna.

Megjegyzés:

Itt közöljük kis cimboránk beszámolóját, úgy ahogy ő azt megírta. Magyarul helyesen írni nem tanult eddig, de ami késik nem mulik. Most közösen fogjuk őt tanítani a helyesírásra. Én is, ti is, leírjuk ezt a beszámolót kiki, ahogy gondolja, s akié a leghibátlanabb lesz, azt az Uj Cimborá közölni fogja. Akkor összehasonljuk a két szöveget s akkor fogja Balogh Annus kis cimboránk, megtudni, hogy melyik szóba mi volt a hiba, de ebből nemcsak ő, hanem én is, ti is és mindnyájan tanulni fogunk. Ez lesz az egész dologban a legnagyobb szerűbb. Irjátok hát meg és küldjétek be a helyesen megírt szöveget.

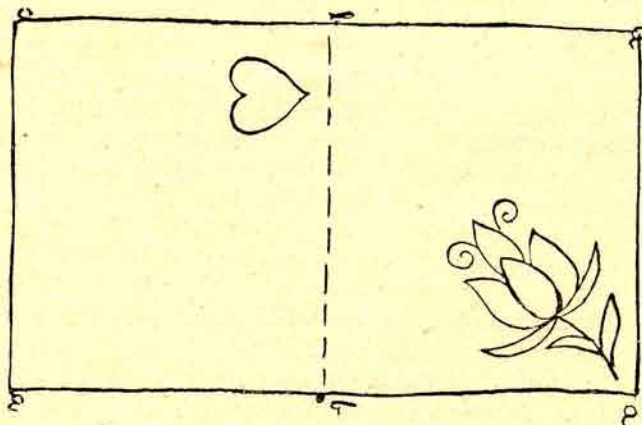
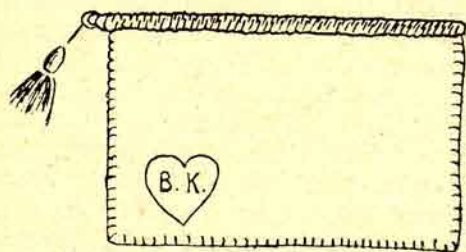
Játék is, rajz is.

Kis pénztárca.

Gr. Bethlen Katinka terve alapján magyarázatokkal ellátta P. Tamás Kató.

Kedves kis Cimborák! Nemsokára itt van a szép karácsony, sokan töritek a fejcskéteket, milyen ajándékkal kedveskedjétek anyukának, apukának? Szép is legyen, sokba se kerüljön, ti magatok készíthétek és örömet is okozzon, vajjon mi is legyen? Szép kis aprópénztárcaát fogunk csinálni. Keressétek csak a rongyoszsákban egy kis darabka vastagabb posztót, vagy egy régi kalapból való filcet, de egy picit puhább bőr is megfelel, a pamutús dobozból néhány szál különböző színű pamutot, vagy selyemszálat. Szabjátok ki az anyagot pontosan erre a nagyságra és még egyet, ami az előbbinék pontosan a fele. Ezt szépen a minta után ke-

rekítsétek le ollóval és a kerekített sarokban levő mintát ügyesen másoljátok rá a nagyobb darabra és varrjátok ki pirossal, kékkel, a szívet pirosra és aki nagyon ügyes, az még monogramot is himezhet bele. A két darabot pontosan összeillesztjük és fércöltéssel összevarrjuk, hogy el ne csusszon. Most valami elég erős szállal huroköltéssel összevarrjuk. Összegyűjtött pénzetekből vegyetek egy kicsi zippzárat és a pénztárca nyílásába illesszétek bele sűrű apró öltéssel, persze belülről, hogy ne nagyon látszódjon az öltés helye. Ha kész, a pamutuszálakból készített kis bojtjal díszítjük, amit a zippzárhoz fűzünk.

MARCELLA NÉNI POSTÁJA

Felékgy Dezső. Az október havi honoráriumokat kívánságra szerint Gyulafehérvárra küldtük. Jelentős dolog eddig nem történt, amint előadódik valami, írni fogok. — *B. Rafael Anna.* A kézirat beérkezett, de még nem volt időm rá átolvasni. — *E. Önédy Rózsá.* A küldemény sértetlenül és hiánytalanul beérkezett. A számok elmentek. A december 5-iki tea-délutánra szívesen látunk. — *Dr. Kiss Lajos.* Leveleiből örömmel láttuk kis lapunk iránti érdeklődését. A cikket a Tudóka Ferkó rovatban fogjuk felhasználni. Köszönjük, hogy sok dolga közt is gondol ránk. Szíves üdvözet. — *Máráné Osz Rózsá.* Kéziratú közlök csak néhány darab használható. A többi vissza kell küldenünk átdolgozás végett. Nagy gondnal kell minden írásművet megírni és körültekintéssel, mert különben kárba vész az az idő, amit a használhatatlan írásműnek elkészítésére szánt. Sajnos nekünk itt nincs időnk a beérkező íráskor átdolgozására — és ezt nem is szívesen vállalja a szerkesztőség — legjobban szorít, ha munkatársaink mindjárt úgy küldik be munkáikat, hogy azon egyetlen betűt se kelljen változtatni. Egyébként hogy van megelégedve az új helyen? A kért számokat most másodszer is elküldtük. — *L. Ády Mária.* A november 10-iki számot másodszer is elküldtük. Kérjük utána nézni, mi az oka, hogy nem kapja a lapot. Az értekezlet még nem zárult le. Sajnáljuk, hogy a tea-délutánunkon nem vehet részt. Jó egészséget. — *Karmos Jenő.* A tea-délutánunkra szívesen látjuk. — *Tarr Béla IV.* el. o. t. *Valcau.* Nálatok már leesett a hó. Le is rajzoltad a tí szép havas vidéketeket. A rajz ügyes. Különösképpen akkor érdemelsz dicséretet érte, ha minden segítség nélkül, te magad, egyedül rajzoltad. Küldj még be néhány rajzot rövidesen. — *Gross Éva Szatmár.* Kedves meglepetésként hozta a mai posta levélkédel, de a virágmagvakat is, amelyeket nagy szorgalommal te gyűjtögettél, a nyár végén s ősszel. S milyen gondosan csomagoltad be, dicséretet érdemelsz érte. Meg is írom, hogy csomagoltad, legalább a többi kertészkedők is tanulnak belőle. Minden virágmagot külön kis tasakba csomagoltál s aztán vettél egy vastag, hosszúkas borítékot, azt megeimezted a szerkesztőség nevére s ráírtad jó vastag betűkkel: *Mostra fără valoare* — belehelyezted a kis tasakokat. A bélyeg nem is került sokba, csak 1 Lei és 50 bani értékű bélyeget kellett rátenni, de csak akkor kell ilyen kevés, ha „*Mostra fără valoare*” megy, különben 7 lej a levélportó. A magvaiddal már be is tettük a virágmagszekrényünkbe. — *Fülöp Jancsi Brassó.* Már most

kíváncsi vagy a karácsonyi számra. Megsugom a titkot: nagyon szép lesz. Sok érdekes történet, kép lesz benne. Jól gondold, a jan. 1. és 10. szám majd együtt fog menni, egyszerre. Ugy, hogy a január 1-ei számot külön ne várjátok, a 10-ivel fog együtt menni. — *Gróf Bethlen Katalin.* Tartalmas leveled nagy érdeklődéssel olvastam. Ügyesek a kis apróságok. A németből fordított humor találó és mulatságos, a Zsuzsikáról szóló is. Közlésre kerülnek. A tengelice legendáját azonban román fordításból már közöltük. A kézimunka tervezésed jól sikerültek, amint helyünk lesz, le is klissézoztatjuk őket. A kis cimborák szeretnénk megismerni fényképről is. Ha van fölösleges fényképed, küldj majd egyet a bemutatkozóba. — *Izidor Tibi Szatmár.* Végre a mai posta meghozta a te első leveled is. Már régen vártam, csak nem szóltam róla, mert gondoltam, majd, csak elküldi Tibi barátunk azt az első levelet. Es éppen így történt. S mindjárt mint rejtvényfejtő mutatkozott be. Ez nem kis dolog. Különösen, ha *egyedül, segítség nélkül* fejtetted meg azt a rejtvényt. Mert az nagyon fontos, hogy az új cimborák önállóságra szokjanak — tanulásban, rajzolás, játékkészítés, rejtvényfejtés és minden más tevékenységben. Különben a mi barátságunk már régi keletű. Emlékszel, két év előtti kirándulásunk együtt voltunk a Biró Katóknék lakásán? Pompásan telt az idő. No! no! máskor is Tibike! — *Mihály Barna IV.* el. o. t. *Kézdivásárhely.* No! no! a betegség hírére nem szívesen hallom. Mindig nyugtalanokodom a beteg kis cimboráért. Még jó, hogy megírtad, hogy már túl vagy rajta. Így mégis csak megnyugodtam. Sár — sár — csúf az időjárás felétek, hasonlóan nálunk is, de én nem búsulok. Lesz még szép idő is. Az új rejtvényeid nagyon érdekesek, de azt hiszem a képes rejtvényekhez klissét kellene csináltatni, ez pedig nagyon sokba kerülne. Ezért jó lenne, ha helyettük szó-, kereszt-, szélmalom-, közmondás-, vagy betű- és névrejtvényeket szerkesztenél. Ezekhez nem kell klissé. A találós kérdéseid mind jók. Látom, hogy törted rajtuk a fejed. Találós kérdéseket, sőt közmondásokat is gyűjthettek és küldhettek be te is és más új cimborák is. — *Soós Nusika II.* el. o. t. *Sülemed.* Kicsi Nusikám, el sem képzeled, mennyire örülte ma levelednek, s a sok szép virágmagnak, amit küldtél. Kérdezd csak meg a tanító néni, ő majd megmondja, mert volt benn a szerkesztőségben. Örültél, mikor megláttad a fényképed az Új Cimborában. Azt írod, hogy szerettél volna eljönni a tanító néniel, hogy megismerd a szerkesztő néni. No, ha nem jöhettél el, küldök magam helyett egy fényképet, addig is, míg

egyszer a jó Isten megengedi, hogy élő valóságban is ott lehessenek köztetek. Kis dolgozatodat János bácsiról ügyesen megírtad. Közölni fogjuk, hogy lássák a többi kis cimborák, hogy milyen ügyesen és helyesen írtál.

Bene Ibolya VI. el. o. t. Sülelmed. Te vagy az a kis beteg cimboránk, akiért sokat aggódtunk. De most már egészséges vagy — hála érte Istennek. A tanító néni elhozta a kardvirág gyökereket, amiket küldtél az új cimboráknak. Milyen öröme lesz majd annak, aki kap belőlük. Jönnek találnám, ha megírnád, hogy te hogy szoktad a kardvirágot gondozni, mikor rakod a földbe a hagymákat. Lássuk, milyen kis kertész vagy.

Sülelmedi református iskola. A gyűjtött virágmagvakat ügyesen oszmagoltátok és küldtéltek el. A tanító néni elmondta, hogy egész évben milyen nagy örömmel és kedvvel kertészkedtetek. De szép is volt az iskolátok virágos kertje. Az Uj Cimborá magvaiból szép virágok lettek. No, ha ilyen ügyesen kertészkedtetek, jövőre is küldünk nektek. — *Horváth Sarolta.* Vártuk, hogy visszafelé jövet is benéz hozzánk s elmondja élményeit. No, ha nem jöhett, írja meg majd levélben. — *Berky Ibolya IV. g. o. t. Kolozsvár.* Bennlevő versedre várod a választ. Erre vonatkozóan csak úgy tudok majd neked alapos választ adni, ha más, több versedet ismerem. Látni akarom az újabbakat is. — *Orbán Laci.* A 35-ös szám rejtvenyfejtését átadtam a rovatvezetőnek.

A közelgő karácsonyi vakációban lesz bőven idő az Uj Cimborá olvasgatására is. Ki-ki megírhatja a nyári szünidei élményeit. Mivel s hol töltötte a szünidőt. De ám a szerkesztő néni azt is szeretné tudni, hogy a karácsonyi ünnepeket ki hol, hogy s mivel töltötte? Írja meg azért ki-ki röviden az ő karácsonyi élményeit és küldje be a szerkesztőségnek. A legjobbakat közölni fogjuk.

Gyermekek! Aki szép mesékre szeretne tornáztatni, táncolni, az kérje meg az anyukáját, hogy hozza el a Parádi-Husz mozdulatművészeti iskolába, Piata Unirii 10 (telefon 25-48). Most kezdődnek a mese torna-játék, tánc-rítmus és hallásfejlesztő tanfolyamok. Hetenként 2 órás és mindennapos foglalkoztatás, 3 éves kortól kezdve. Érdeklődni az iskola helyiségében lehet d. e. 10-12-ig és d. n. 3-6-ig.

Gyermekelődásokra ruhák díszítéséhez gumirozott aranyflitter s aranyfüzérek kaphatók Albisy kézimunkaüzletében Cluj, Calea Marechal Foch 10. Ezeknek a gumirozott arany flittereknek az az előnyük, hogy nem kell varrni a ruhára, hanem egyszerűen csak ráragasztani.

FEJTŐRŐ

1. Betűrejtvény.

Beküldte: Kiss Magda, III. el. o. tan., Arad.

ös	ös	ül
ös	ös	ül
ös	ös	ül
ös	ös	ül
ös	ös	ül

2. Földrajzi pótlórejtvény.

Beküldte: Szász Kató, Klára és Juci, Iasi.

— ziberia, — urkesztán, — hio, — olozsvár,
— ollandia, — ntárió, — ibia, — aros.

Megfejtési határidő: 1937. december 15.

A megfejtők között jutalomkönyveket sorso-
lunk ki.

A 28-ik számban közölt rejtvények meg-
fejtése: 1. Betűrejtvény: Naplemente. 2. Szó-
rejtvény: Kínai bennszülött.

A 29-ik számban közölt rejtvények meg-
fejtése: 1. Betűrejtvény: Nyolc óra körül. 2.
Kockarejtvény:

1	2	3	4
3	4	1	2
4	3	2	1

A 30-ik számban közölt rejtvények meg-
fejtése: 1. Kockarejtvény: 1. Veréb. 2. Egér.
3. Réz. 4. Ér és 5. B. 2. Névrejtvény: Hu-
nyadi János, hadvezér.

Megfejtést küldtek be: Marosffy Etelka,
Szász Kató, Klári és Juci, Katz Magda, Ba-
logh Ildikó, Weisz Irénke, Pány Győző,
Benkő Judit, Vámszer Mártuska, Földes
Klára, Gálffy Gáborka, Balogh Antai és
Bözsike, Léderer Éva, Bogdán Mária és Bö-
zsike, Kemény Mikolt és Klio, Vámszer Gé-
za, Bándy Csaba és Bereczki Julianna.

Nyertesek lettek: Balogh Ildikó, Földes
Klára és Kemény Mikolt és Klio.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA.

Főmunkatársak:

TELEKY DEZSÓ, SIMON SÁNDOR
és **KORMOS JENŐ.**

Minden cikkért a szerzője felelős.

Kiadja: a Minerva Nyomdai Műintézet R.-T. Cluj.